

(Priloga Vrtcu.)

Št. 2. Ljubljana, dné 1. februarja 1907. XV. tečaj.

Ptička pozimi.

Ptička poje: „Či-čí-rí,
zima, zima kruta ti!
Sneg prinesla si in mraz,
z lakoto trpinčiš nas.

Toda v koči kraj vasi,
deček priden tam živi,
da nasipa dan na dan
nam drobtin na snežno plan.

Ko bi kože ne biló
tam ob gozdu za vásjo,
morda danes sneg droban
moj že bil bi grob hladan.

Deček sam je siromak,
vendar dober kot ni vsak;
za usmiljenost srcá
naj mu Bog vso srečo dá!“

Fr. Ločniškar.

Na klanec!

Hej, na klanec, kar za mano,
tja čez snežno brž poljano!
Kar nas gorke je krvi,
ne tiščimo se peči!

Vzemi Janko svoje sanke,
lepe svetle podkovanke,
to bo šlo navzdol kot blisk,
z nami radost, petje, vrisk.

Če kdo zvrne se, ne jokaj,
če pobiješ se, ne stokaj —
Hej na klancu kraj vasi
je le radost zimske dni!

Taras Vaziljev.